

РЕШЕНИЕ

№ 7622

гр. ***, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

при участието на секретаря **САНДРА ЕМ. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20231110103979 по описа за 2023 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 45 ЗЗД от Д. Й. С. срещу Е. Д. Г. с искане да бъде осъден ответника да ѝ заплати сумата от 5000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от това че на 22.06.2021г. около 12,30 часа в гр. ***, ж.к. „****“, в баничарница „*****“, до ***, ответникът се е заканил на ищцата с убийство с думите „Ще те довърша. Ще те убия и от нищо и никой не ме е страх“, като я е ударил с ръка по лицето и скъсал работната ѝ престилка, с която била облечена, като това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му- престъпление по чл. 144, ал. 3 НК, за което е одобрено споразумение по нохд № 1140/2022г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав, ведно със законната лихва от деня на увреждането- 22.06.2021г., до окончателното плащане на сумата.

Ищецът Д. С. твърди, че на 22.06.2021г. около 12,30 часа в гр. ***, ж.к. ***, в баничарница „*****“, до ***, Е. Д. ѝ се заканил с убийство с думите „Ще те довърша. Ще те убия и от нищо и никой не ме е страх“, като я е ударил с ръка по лицето и скъсал работната ѝ престилка, с която била облечена. Сочи, че това поведение възбудило у нея основателен страх за осъществяването на заканите му. За соченото престъпление по чл. 144, ал. 3 НК било образувано нохд № 20221110201140 по описа на СРС, 23-ти състав. С Протокол от 18.07.2022г. СРС одобрил споразумение, с което Е. Г. бил признат за виновен и към момента му било наложено наказание „Пробация“. Поддържа, че от така извършеното престъпление претърпяла неимуществени вреди, изразяващи се в страх за живота си, променила начина си на живот, като станала плаха и предпазлива, търсила познати, които да я придружават до дома ѝ, на работата си разчитала на колеги, които да я пазят, тъй като ответникът минавал покрай работното ѝ място и демонстративно показвал присъствието си в близост до нея. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който се оспорва предявения иск. Изложени са твърдения, че не отговаряло на действителното положение, че минавал покрай работното място на ищцата и демонстративно показвал присъствието си. Твърди, че постоянният му и настоящ адрес, както и местоработата му

били ситуирани в ж.к. ***. Сочи, че не е търсил никакъв контакт със С.. След осъждането му я бил срещал единствено в квартала си, когато бил на разходка с дъщеря си и внучка си. Поддържа, че наказателният съд не бил наложил ограничения в свободното му придвижване. Твърди, че в деня на осъждането му, било сключено извънсъдебно споразумение за заплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди в размер на 2000 лева, които започнал веднага да изплаща, като до момента бил изплатил повече от половината. Поради което намира, че искането на ищеца е свързано със стремеж за неоснователно обогатяване, което противоречало на закона и морала. Поддържа, че изложените в исковата молба претенции на ищцата за претърпени неимуществени вреди били голословни и недоказани, целящи компрометирането му с оглед постигане на користни цели. Искането към съда е да приеме, че исковата молба е недопустима и неоснователна, тъй като било налице извънсъдебно споразумение и своевременно било изпълнено.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

За да бъде основателен предявения иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди и законна лихва върху тях, ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване следните обстоятелства: наличието на противоправно вредоносно деяние на ответника, фактът на претърпените неимуществени вреди, както и размера на вредите, наличието на причинно-следствена връзка между вредите и деянието.

Между страните не е спорно, а и се установява от представения препис от Протокол от проведено съдебно заседание на 18.07.2022г. по нохд № 1140/2022г. по описа на СРС, 23-ти състав, че е сключено споразумение по чл. 384 вр. чл. 381 НПК, с което Е. Д. Г. се е признал за виновен в това, че на 22.06.2021г. около 12,30 ч в гр. ***, ж.к. „****“, в баничарница „*****“, до ***, се е закарнал с убийство на Д. Й. С. с думите „Ще те довърша. Ще те убия и от нищо и никой не ме е страх“, като я е ударил с ръка по лицето и скъсал работната ѝ престилка, с която била облечена, като това закарване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му- престъпление по чл. 144, ал. 3 НК. Страните са се споразумели на подсъдимия да бъде определено наказание пробация, която да включва следните пробационни мерки: на основание чл. 42а, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 1 НК „задължителна регистрация по настоящ адрес“- гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. *** за срок от 1 година, като подсъдимият ще се явява и подписва пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично, както и на основание чл. 42а, ал. 2, т. 2 вр. ал. 3, т. 1 НК „задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година“.

Съгласно нормата на чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд /в случая на влязлото в сила споразумение/ е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. При това положение настоящият състав приема за установено по делото, че е налице противоправно поведение, извършено от ответника в съответствие с описания по-горе диспозитив на постигнатото споразумение по нохд № 1140/2022г. по описа на СРС, 23-ти състав.

Видно от протокола от проведеното съдебно заседание по нохд № 1140/2022г. по

описа на СРС, 23-ти състав съдът е прекратил производството по наказателното производство по обвинението и по гражданския иск. С оглед на което съдът намира, че предявеният иск по чл. 45 ЗЗД пред гражданския съд е допустим и подлежи на разглеждане по същество.

Относно основателността на предявения иск съдът намира, че неимуществените вреди не се явяват елемент от престъпния състав и следва да бъдат доказани в настоящото производство. В конкретния случай ищецът не е ангажирал доказателства за претърпените от нея неимуществени вреди. С определението от 23.07.2023г. съдът е допуснал събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел на ищцата при режим на довеждане, като в първото по делото съдебно заседание ищецът не се е явил и не е довел допуснатия свидетел. С протоколно определение от 02.11.2023г. съдът е определил на основание чл.158, ал. 1 ГПК следващото съдебно заседание за последно за събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на един свидетел на ищеца при режим на довеждане. Препис от протокола е бил изпратен на процесуалния представител на ищеца, като в следващото съдебно заседание отново ищецът, респ. неговия процесуален представител не са се явили и не са довели допуснатия им свидетел. С оглед на което с протоколно определение от 29.02.2024г. съдът на основание чл. 253 ГПК е отменил своето определение от 23.07.2023г. в частта, с която е допуснал един свидетел на ищеца при режим на довеждане за установяване на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, а именно претърпените неимуществени вреди.

По делото, обаче, е приет препис от Споразумение на основание чл. 384 НПК от 18.07.2022г., сключено между Е. Д. Г. и неговия защитник адв. ***, както и СРП чрез прокурор *** със съгласието на частния обвинител и граждански ищец- *** С., както и нейният повереник, с което Е. Д. Г. се е признал за виновен в това, че на 22.06.2021г. около 12:30 ч в гр. ***, ж.к. „***“, в баничарница „*****“, до ***, се е заканил с убийство на Д. Й. С. с думите: „Ще те довърша. Ще те убия и от нищо и никой не ме е страх“, като я е ударил с ръка по лицето и скъсал работната ѝ престилка, с която била облечена и това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му- престъпление по чл. 144, ал. 3 НК. Страните са се споразумяли да бъде наложено наказание „Пробация“, което да включва определени в споразумението пробационни мерки. Посочено е, че на основание чл. 84 НПК Е. Г. следва да заплати на пострадалата Д. Й. С. сумата от 2000 лева, ведно със законната лихва от деня на увреждането- 22.06.2021г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди вследствие на престъплението.

Съдът намира, че със споразумението от 18.07.2022г. страните са постигнали извънсъдебно уреждане на спора относно претърпените от ищцата неимуществени вреди вследствие на извършеното от ответника престъпление, като са постигнали съгласие, че вредите следва да бъдат обезщетени със сумата от 2000 лева, която са приели, че съответства на обема и интензитета на претърпените от Д. С. вреди.

Съдът приема, че се касае за валидно сключено споразумение между пострадалата и

причинителя на вредата /неоспорено от Д. С./, с което същите са постигнали съгласие за заплащане на обезщетение за вредите от непозволеното увреждане, като от съдържанието на споразумението следва, че определеният от страните размер покрива изцяло вредите от непозволеното увреждане. С оглед на постигнатото между страните споразумение касателно размера на обезщетението за причинените неимуществени вреди предявеният иск за разликата над 2000 лева до пълния предявен размер от 5000 лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

На следващо място по делото са приети като доказателства разписка № *** от 14.03.2023г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № *** от 25.07.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 200 лева; разписка № *** от 10.08.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 25.08.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 97,50 лева; разписка № *** от 12.09.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 26.09.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № *** от 11.10.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № *** от 28.10.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 23.12.2022г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 200 лева; разписка № ** от 13.01.2023г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 30.01.2023г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 13.02.2023г. за заплатена в полза на Д. Й. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 27.02.2023г. за заплатена в полза на Д. Й. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 11.04.2023г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 28.04.2023г. за заплатена в полза на Д. Й. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 12.05.2023г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 30.05.2023г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева; разписка № ** от 29.06.2023г. за заплатена в полза на Д. С. сума от 100 лева.

От гореописаните документи се установява, че ответникът е заплатил в полза на Д. С. сумата от 2000 лева, с която сума е погасил задължението си за обезвреда на причинените от него вреди.

Поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен изцяло- като неоснователен за разликата над 2000 лева до пълния предявен размер от 5000 лева и поради плащане в частта до сумата от 2000 лева.

По разноските.

При този изход от спора, право на разноски има ответникът, но същият не е сторил и не претендира разноски.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. Й. С., ЕГН *****, с адрес: гр. ***, ж.к. „*** ***, бл. ***, срещу Е. Д. Г., ЕГН *****, с адрес: гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. ***, осъдителен иск с правно основание чл. 45 ЗЗД за заплащане на сумата от **5000** лева,

представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от това че на 22.06.2021г. около 12,30 часа в гр. ***, ж.к. „***“, в баничарница „*****“, до ***, Е. Д. се е заканил с убийство с думите „Ще те довърша. Ще те убия и от нищо и никой не ме е страх“, като я е ударил с ръка по лицето и скъсал работната ѝ престилка, с която била облечена, като това заканване би могло да възбуди основателен страх за осъществяването му- престъпление по чл. 144, ал. 3 НК, за което е одобрено споразумение по похд № 1140/2022г. по описа на СРС, НО, 23-ти състав, ведно със законната лихва от деня на увреждането- 22.06.2021г., до окончателното плащане на сумата.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____